

Sygn. akt: IV Ca 446/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny – Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Jarosław Pejta

Sędziowie SO Małgorzata Szeromska (spr.)

SO Katarzyna Mirek - Kwaśnicka

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Bałdyga

po rozpoznaniu na rozprawie 23 sierpnia 2017 r. w P.

sprawy z powództwa J. T. (1)

przeciwko J. T. (2)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Sierpcu z 28 marca 2017 r.

sygn. akt I C 1391/15

oddala apelację.

Sygn. akt IV Ca 446/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Sierpcu wyrokiem z 28 marca 2017 r. oddalił powództwo J. T. (1) skierowane przeciwko J. T. (2) o zapłatę.

Istotne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i stanowiące podstawę rozstrzygnięcia były następujące:

Umową darowizny z dnia 9 sierpnia 1994 roku sporządzonej w formie aktu notarialnego za rep. (...)nr (...) przez notariusza w P. Z. B. T. T. (1) darowała synowi J. T. (2) zabudowane gospodarstwo rolne o powierzchni 8,38 ha . Na rzecz powoda J. T. (1) i T. małżonków T. ustanowiona została dożywotnia służebność osobista polegająca na prawie zamieszkiwania w jednej izbie mieszkalnej ogrzanej i oświetlonej przez pozwanego J. T. (2). Ponadto powód ze swoją żoną mieli zapewnione prawo korzystania z łazienki oraz prawo użytkowania 99 arowej działki gruntu. Cały dom objęty służebnością położony na działce nr (...) zajmuje powód . Pozwany wraz z pozostałymi członkami rodziny nie mają dostępu do tego budynku, mimo tego, że w akcie notarialnym została ustanowiona służebność dla powoda tylko w odniesieniu do jednego pokoju. Wszystkie wydatki związane z ogrzewaniem domu oraz wnoszeniem podatków ponosi powód. Pozwany natomiast nie ma realnej możliwości wejścia do tego budynku, bez interwencji Policji. Powód nie prosił nigdy pozwanego żeby ten zapłacił za wodę bądź drzewo. Pozwany każdego miesiąca wysyłał powodowi 50 zł na poczynienie opłat za budynek oraz ogrzanie pokoju, w którym powód przebywał, ale ten pozwanemu powyższą kwotę

zawsze odsyłał. Była żona powoda nie mieszka razem z nim z uwagi na to, że się boi powoda, gdyż ten znęcał się nad nią. Pomiędzy stronami cały czas toczą się sprawy o zadośćuczynienie wytoczone przez powoda, o rzekome otrucie powoda. Były to sprawy zarówno cywilne jak również karne. Obecnie toczy się postępowanie o ubezwłasnowolnienie powoda, ale ten nie stawia się do Sądu. Ponadto na podwórku przed domem, w którym obecnie zamieszkuje powód znajduje się drewno, które jest ogólnie dostępne, pozwany nie zabraniał przy tym, żeby powód używał tego drewna dla siebie. Brak jest przy tym możliwości, żeby pozwany napalił powodowi w piecu gdyż nie jest wpuszczany na teren domu. Co do opłat za wodę to płaci za nią pozwany, przy czym powód podaje inkasentowi stan licznika. Za energię elektryczną natomiast płaci sam powód. Pozwany wysyłał powodowi co miesiąc pieniądze za energię elektryczną, jednak powód nigdy kwot tych nie przyjął, były one zwracane pozwanemu.

W ocenie Sądu Rejonowego pozwany dokonywał na rzecz powoda J. T. (1) wpłat na poczet opłat, których dokonywać miał powód. Fakt zwracania tych wpłat na rzecz wpłacającego nie miało żadnego znaczenia odnośnie biegu sprawy, gdyż pozwany miał zamiar dotrzymania zawartej pomiędzy stronami umowy i ją w pełni realizował. W ten sposób, w ocenie Sądu okoliczność, że pozwany zobowiązał się do ogrzania i oświetlenia własnym kosztem – zdaniem Sądu - jest w pełni spełnione poprzez wpłacenie przez niego konkretnych kwot na rzecz strony powodowej. Przeciwnie zobowiązany z tego tytułu pozwany dopełniał swojego obowiązku i to na przestrzeni wielu miesięcy, a nawet lat. Nie bez znaczenia jest przy tym okoliczność, że mimo, iż powód miał „zapisaną” jedną izbę na swój własny użytek to korzystał jednak z całego domu, czemu jednak pozwany w sposób wyraźny się nie przeciwstawił. Zatem żądanie przez powoda J. T. (1) kwot wskazanych w pozwie tj. za węgiel, drzewo, energię oraz za użytkowanie działki w świetle zebranego materiału dowodowego nie może się ostać.

Apelację od tego orzeczenia złożył powód, zaskarżając wyrok w całości, zarzucając pozwanemu naganne zachowania wobec powoda i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest niezasadna, a jej zarzuty chybione. Sąd Okręgowy aprobuje i uznaje za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, które w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia nie były sporne.

Nie ulega wątpliwości, że powód jest uprawnionym z tytułu służebności osobistej ustanowionej na rzecz jego i T. T. (1), przysługuje mu prawo zamieszkiwania w jednej izbie mieszkalnej od strony wschodniej, ogrzanej i oświetlonej przez pozwanego, prawo do korzystania z kuchni i łazienki oraz prawo użytkowania 99 arowej działki gruntu. Poza sporem jest, że wyłącznie powód zajmuje cały dom mieszkalny, do którego nikt inny nie ma wstępu, sam korzysta także z garażu. Jak oświadczył na rozprawie apelacyjnej, działki nie używa, bo jej nie potrzebuje. Poza sporem była także okoliczność, że powód sam płaci za energię elektryczną i opał, nie korzysta z drewna zgromadzonego na posesji przez pozwanego. Okoliczności te, jako niesporne, nie wymagały dowodu. Dlatego też, co do zasady roszczenie powoda było usprawiedliwione. Powinien on jednak udowodnić wysokość dochodzonego roszczenia, ciężar dowodu w tym zakresie obciążał powoda.

Powód powinien zatem wykazać wysokość wydatków na ogrzanie i oświetlenie jednej izby mieszkalnej oraz kuchni i łazienki. Dowody dołączone do akt sprawy dotyczą, ogrzewania i energii elektrycznej dla całej nieruchomości, jednak powód nie jest zobowiązany do ponoszenia kosztów ogrzewania i energii elektrycznej dla całego domu, a jeżeli to czyni, to stosownie do art. 411 pkt. 1 k.c. nie może domagać się zwrotu. Powód nie wskazał innych dowodów, które umożliwiłyby wyliczenie tych kwot tylko dla części nieruchomości objętej służebnością, zatem zasądzenie jakiegokolwiek należności z tego tytułu nie było możliwe. Natomiast ekwiwalentu za nieużytkowanie działki nie może się domagać, skoro nie korzysta z niej z własnej woli.

Nie ma podstaw do czynienia Sądowi I instancji zarzutu niepouczenia powoda o spoczywającym na nim ciężarze dowodowym, powód miał bowiem ustanowionego pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata, z którego pomocy sam zrezygnował. Natomiast okoliczności świadczące o konflikcie pomiędzy stronami nie mają – w sytuacji nieudowodnienia wysokości roszczenia – istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił apelację jako niezasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

Małgorzata Szeromska Jarosław Pejta Katarzyna Mirek-Kwaśnicka

Zarządzenie z 4 września 2017 r.:

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć powodowi.

Małgorzata Szeromska